

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Р4р 145/21
6.9.2021. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, и то судија Александар Ивановић, у поступку ради заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., улица ... бр. ..., кога заступа адвокат Марија Китаровић из Београда, улица Адмирала Гепрата бр. 10, ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 1076/19, донео је дана 6.9.2021. године

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ приговор предлагача АА из ... и **УТВРЂУЈЕ** да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 1076/19.

НАЛАЖЕ СЕ поступајућем судији да у предмету Гж1 1076/19 у најкраћем року предузме процесне радње ради делотворног убрзавања поступка.

НАЛАЖЕ СЕ поступајућем судији да у року од 30 дана извести председника Апелационог суда у Београду о предузетој процесној радњи, ради убрзавања поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Република Србија да из буџетских средстава одређених за рад судова предлагачу Дејану Станковићу из Панчева на име трошкова поступка исплати износ од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана подношења захтева предлагача за исплату.

Образложење

Дана 02.07.2021. године предлагач је поднео приговор ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 1076/19, наводећи да другостепени суд ни након две године од дана пријема списка првостепеног суда није одлучио о жалби и да парнични поступак који се водио под пословним бројем П1 158/18 Првог основног суда у Београду, није до дана подношења приговора правноснажно окончан, услед чега је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 1076/19, а које је зајемчено чланом 32 став 1 Устава Републике Србије.

Чланом 7 Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да је председник суда дужан да одлучи о приговору у року од два месеца од дана пријема

приговора. Ставом два истог члана, прописано је да поступак по приговору води председник суда који одлучује о приговору. Годишим распоредом послова он може одредити једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују о приговорима.

У смислу члана 9 Закона о заштити права на суђење у разумном року од поступајуће судије дописом од 06.07.2021. године, затражен је извештај.

У извештају Гж1 1076/19 од 16.07.2021. године, поступајућа судија је навела да се ради о предмету у коме је тужба поднета против тужене Републике Србије – Министарства унутрашњих послова дана 09.10.2015. године, да је од тужене тражена накнада материјалне штете због мање исплаћене зараде за период од 01.09.2012. године до 31.08.2015. године, да је Апелациони суд у Београду својом одлуком Гж1 35/17 од 15.12.2017. године, укинуо пресуду Првог основног суда у Београду П1 2667/15 од 19.10.2016. године у ставу другом, трећем и четвртном изреке и предмет вратио првостепеном суду, на поновно суђење, да је након тога Први основни суд у Београду донео пресуду П1 158/18 од 04.10.2018. године, против које је жалбу поднела тужена, да је дана 22.11.2017. године поднет предлог за исправку пресуде, по коме је донето решење П1 158/18 од 17.12.2018. године, након чега је 26.12.2018. године поднет предлог за исправку решења у исправци пресуде, да је првостепени суд донео решење П1 158/18 од 24.01.2019. године и исправио решење истог суда од 17.12.2018. године, као и да је 22.11.2018. године пуномоћник тужиоца поднео предлог за доношење допунске пресуде, о коме није одлучено од стране првостепеног суда.

Одредбом члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да се при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају и све околности предмета суђења, пре свега сложеност, чињенично-правна питања, целокупно трајање поступка и поступање судије, јавног тужилаштва или другог државног органа, природе или врсте предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, пословно поштовање процесних права и обавеза, поштовање редолседа решавања предмета и законски рокови за заказивање главног претреса и израду одлуке.

Према одредби члана 10 истог закона прописано је да председник суда проучава извештај и списе предмета и примењује мерила за основ трајања суђења у разумном року (члан 4), а ставом 2 је прописано да се после тог решења приговор одбија или усваја, утврђујући повреду права на суђење у разумном року. Како се при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају све околности предмета суђења, то је, по налажењу овог суда, предлагачу повређено право на суђење у разумном року, а ово ценећи да се ради о предмету у коме је тужба поднета 09.10.2015. године, да трајање поступка од шест година превазилази рок разумног трајања, да одлука у другом степену није донета, а да је од пријема предмета у Апелациони суд у Београду протекло две године. Одредбом члана 11 Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да у решењу којим се приговор усваја и утврђује повреда права на суђење у разумном року, председник суда указује судији или јавном тужиоцу на разлоге због којих је повређено право странке и налаже судији процесне радње које делотворно убрзавају поступак. Истим решењем председник суда одређује рок у коме је судија дужан да предузме наложене процесне радње, а који не

може бити краћи од 15 дана, нити дужи од четири месеца и примеран рок у коме га судија извештава о предузетим радњама.

У конкретном случају, према извештају поступајућег судије, следи да је предмет враћен првостепеном суду дана 26.07.2021. године, ради доношења допунске пресуде – решења, те да до данас предмет није враћен од стране првостепеног суда, што указује да постоји дуг рок без поступања и евенуалног ургирања за поступање, а што би у конкретном случају могло да представља радњу која делотворно убрзава поступак и што ће поступајући судија и учинити.

Применом члана 7 став 3 Закона о заштити права на суђење у разумном року, на поступак за заштиту права на суђење у разумном року, сходно се примењују одредбе закона којима се уређује ванпарнични поступак. Закон о ванпарничном поступку, одредбом члана 30 став 2, упућује на сходну примену одредаба Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 153 став 1 Закона о парничном поступку прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове.

У конкретном случају предлагач је успео у поступку и има право на накнаду трошкова поступка.

Одредбом члана 154 став 1 Закона о парничном поступку прописано је да ће приликом одмеравања који ће се трошкови надокнадити странци, суд узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења поступка. О томе који су трошкови били потребни и о износу трошкова суд ће одлучити и ценећи све околности. Ако је прописана тарифа за награду адвоката, ови трошкови одмериће се по тарифи (став 2 истог члана), у ком смислу је усвојен захтев предлагача за накнаду трошкова поступка у износу од 16.500,00 динара, применом Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Код изложеног, на основу члана 10 став 2 Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено је као у изреци.

Судија
Александар Ивановић с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба у року од 8 дана од пријема истог Врховном касационом суду, преко овог суда.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић